

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan, izvenjsi ponedeljke in dneve po praznikih, ter večja po pošti prejemani, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemani za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od tiskarne stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravištevno, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim je naročnina potekla konec marca in druge narodnjake vabimo na novo naročbo „Slov. Naroda“.

Onim gg. naročnikom, ki v teku tega meseca ne naroče zopet, bode administracija list ustavila.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta 6 gld. 50 kr.
Za četrt leta 3 " 30 "
Za en mesec 1 " 10 "
Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta 8 gld. — kr.
Za četrt leta 4 " — "
Za en mesec 1 " 40 "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejeman " " 3 " — "

Administracija „Slov. Naroda“.

Volitve v ljubljanski mestni zbor.

Odbor za volitve v ljubljanski mestni zbor je izdal sledeči oklic:

Mestjani!

Od leta 1861 do spomladi 1869 so bili svojemu narodu zvesto udani možje zastopniki interesov našega glavnega mesta pri mestnem odboru in z veselo zadovoljnostjo so se mogli ti ozirati pri svojem odstopu leta 1869 na svoje osemletno koristno in vspešno delovanje. Prej zanemarjene ceste in

ulice, po katerih se je dalo le s zaprekami voziti, so se za časa njih gospodarstva popravile, kakor nikdar poprej; potrebni kanali na mnogih krajih mesta so se napravili; na enem najlepših mestnih prostorov, kjer je stal poprej neokusno stavljeni lesen tako imenovani „šušarski most“, se je postavil sedaj mestni komuni na čast služeči železni „Hradecki-jev most“, ob bregovih Ljubljance so se v znameniti dolgotni sezidali zidovi in vsi popotniki so bili enih mislij v sodbi, da je bila snažnost naših javnih krajev in ulic takrat prav dobra; zraven vsega tega, akoravno je vojska leta 1866 mestu neprimerne stroške prouzročila in tudi kolera razburjeno trajala, ki je sanitetnih stroškov potrebovala, pa je bilo vendar mesto še v stanu kupiti grad Tivoli za 80.000 gold. in olepšati tamošnji, publiku odprti park. Tudi se imamo zahvaliti trudoljubnosti svojih tedanjih narodnih zastopnikov za ustanovitev sirotišča in zavoda za bolne otroke, ter glavne šole pri sv. Jakobu in ustanovljenje višje realke spada v njih dobo, oni so dalje ustvarili občinski štatut in uredili duhu časa primerno tržni red in zadeve ubožne; oni so brez nadlegovanja mestjanov vzvišali mestne dohodke slednjega leta za 38.000 gold. in sploh storili vse, kar more duševne in materialne interese mesta braniti in gojiti.

Ko se je tako delavni mestni odbor leta 1869 ob času Giskrovega ministerstva razpusil, ne zavoljo nezadovoljnosti svojih volilcev, temuč po ukazu ministra dr. Giskre, ki ga dan danes ves avstrijski svet pozna in ga je cesar sam obsodil, takrat so mislili Vaši prejšnji zastopniki, da

imajo patrijotično dolžnost, pri volitvah prostovoljno se umakniti, da ne bi škodovali mestjanom pri tisti sreči, katero so jim obetali naši nasprotniki v svojih oklicih.

Od takrat je preteklo že 6 let, kar ima ves čas svojega obstanka skoraj vedno eden in isti mestni odbor priliko, brez opozicije od naše ali druge strani, svoje obljube v resnico spremeniti, kar je vedno obetal; a žalibog, nikdar nij izpolnil teh svojih obljub!

Ozrite se okrog, čestiti mestjani! Ali so bili kedaj naši javni prostori in naše ulice v tako slabem stanju, kakor baš sedaj? Kje se je storilo v teh šestih letih le eno delo, katero bi se moglo samo oddaljeno na stran postaviti Vašemu bivšemu narodnemu mestnemu odboru? Poglejte čestiti mestjani, kedaj so bili naši javni kraji in ulice v tako zapuščenem stanju, kakor sedaj? Nezadovoljnost v vseh krogih meščanstva raste čem dalje, tem bolj; trgovstvo in obrtništvo propada, trgovec in obrtnik, kakor tudi delavec se borita vsak dan z večjo skrbjo, kako bi se pošteno preživela, a v mestnem odboru njegova lastna stranka terja, da bi se gledališču, katero nima namena, ljudstvo izobraževati in blažiti, temuč le kratkočasiti nekatere, ki so od sreče obdarjeni, naklanjalo denarna podpora iz mestne kase, katera je bila tako slabo oskrbljevana, da je bilo mogoče iz nje po goljuhi precej denarja izginiti.

Mestjani! tako ne more dalje biti! Naša mestjanska zvestost nam ne dovoljuje, da bi sedanji mestni odbor brez vse opozicije tudi dalje brez vse kontrole obstajal in z našimi davki vladal po svojih udih, katerih

Listek.

William Ratcliff.

(Tragedija v enem dejanji, spisal Heinrich Heine, prevel B. T.)

(Dalje.)

Tretji prizor.

(Douglas sam.)

Douglas.

I pred poroko nij povedati mi hotel Mac Gregor. O to pravi je lisjak. Pa skusiti se hočem z onim zlobcem, Ki v črni mržnji vedno Maro plaši. On meni prstena ne bode snel, Ker roka moja je za prstom mojim. Jaz Mare, res, ne ljubim; ona mene Ne ljubi, vem. Uljudnost sama denes Je sklenola to zakonsko zavezo. Pa dober itak deklici sem nežni Potà bi trnov trebiti jej želel.

Četrti prizor.

(Lesley v plašč zaviti, pazljivo se oziraje stopi noter. Douglas. Lesley.)

Lesley.

Ste vi grof Douglas?

Douglas.

Da, jaz sem, kaj hočete?

Lesley

(izroči mu pisemce.)

Tedaj ta drobni listič bo za vas.

Douglas

(prebravši listič)

Da, da, povej: na Črni kamen pridem.

(oba odideta.)

Peti prizor.

(Tatinska krčma. Zadaž leže speči možaki. Podoba svetnika visi na steni. Ura na steni pika. Večerni mrak. William Ratcliff sedi globoko zamišljen v kotu izbe. V drugem kotu sedi Tom, krčmar držeči mej kolenoma svojega sinčka Vilčka.)

Tom

(tiho)

Vilček! al' znaš gospodovo molitev?

Vilček

(smeje se glasno)

Pa še kako?

Tom.

Tak glasno ne govori, Da spečih, trudnih mož ne izbudiš.

Vilček.

Nu, čem začeti?

Tom.

Daj, pa ne tak naglo.

Vilček

(naglo:)

Naš nebeški oče! Posvečuj se tvoje ime! Ti pridi nam kraljevati! Bodi po tvoji volji kakor na nebu, tudi na zemlji. Daj nam denes potrebni kruh. Odpusti nam naše krivice, kakor odpuščamo svojim nasprotnikom. Ne . . . ne . . .

(Jecljaše)

ne . . . ne . . . skušaj

nazori o življenji stavijo največkrat osobne namene za blagostanje celega mesta.

Zavoljo tega je zbor narodnih volilcev 22 t. m. sklenil, dosedanje pasivno opozicijo popustiti in se letos zopet dopolnilnih volitev za I. in III. volilni oddelek se udeleževati.

Možje, katere vam volilni zbor kot vašega zaupanja vredne priporoča, bodo kjer bode potreba, vložili svoje proteste in kolikor mogoče v manjšini, vedno branili Vaše pravice in koristi.

Volilci ljubljanski! Ako delavnost preteklih let primerjate z nezadovoljnostjo, katere je sedaj skoraj v vseh krogih mestjanstva, ne boste čisto nič premišljali, ampak se brez izjeme enoglasno in iz enega srca udeležili volitev, da se bode storil začetek zaupavati srečo mesta takim možem, kateri brezsebično in udano skrbijo za njo in si bodo v svesti svoje naloge vsikdar. Naklonite svoje zaupanje možem neomadeževane časti in navdani z najboljšo voljo! Dobro vemo, da v sedanjih okolištinah in pri nepopolnosti našega sedanjega volilnega reda ter pri obili podpori, katero imajo naši nasprotniki, se mi lotimo trdega boja, to pa nas ne sme ostrašiti, da se ne bi podali z močnejšim sovražnikom v borbo, kajti od resne volje nas vseh je odvisna zmaga!

Kandidati so:

Pri volitvi 5. aprila t. l. v III. razredu: Gosp. dr. **Karel Bleiweis**, primarij v deželni bolnišnici.

" **Vaso Petričič**, trgovec in hiš. posestnik.

" **France Goršič**, orglar in hiš. posestnik.

" **France Potočnik**, c. k. stavbeni svetnik.

" **Jožef Regall**, mizar in hišni posestnik.

Pri volitvi 8. aprila t. l. v I. razredu: Gospod **Janez Nep. Horak**, mestjan in hišni posestnik.

" **Mihael Pakič**, mestjan in hišni posestnik.

Národní volilní odbor.

V Ljubljani 30. marca 1875.

Še enkrat cesar in primorski Slovenci.

Veseli nas, da so znamenja, da nij bil zastoj pisan naš članek, v katerem smo svoje vrle rojake na Goriškem in v Trstu z okolico pozivljali, naj ob priliki prihoda cesarjevega vse njihove izjave imajo slovensko naroden značaj, da cesar in njegovo spremstvo vidi in čuje, da tu naš slovenski rod prebiva, kar bi tako radi zanikali ali vsaj pokrili in po možnosti zatajili naši germanski in laški protivniki. Torej naj nam bode dovoljeno, da ob enajsti uri še eno prijateljsko rečemo o tej zadevi.

Sicer nam prijateljska in vse preporoke vredna goriška „Soča“ izraža v članku zadnjega lista isto misel, kakor smo jo izrekli mi, vabi vse goriške Slovence, naj se udeležijo slovenskega sprejema cesarjevega, a pristavlja te le besede: „Naše posebne želje, razmere in potrebe naj si pa trudijo razkriti mu oni, katere bo čast in sreča zadela, da bodo mogli z njim občevati. Ti naši zastopniki in zagovorniki naj dobro porabijo male trenutke, kateri jim vtegnejo biti privoščeni.“

Ne vemo, ali ta svet „Sočin“ prav razumejemo, ali ne. Ako pa koleginja v slovenskem novinarstvu misli, da naj one deputacije in sploh oni, ki blizu cesarja pridejo različne „posebne želje“ razkrivajo, različne prošnje za to ali ono „posebno potrebo“ stavijo, za te ali one posebne razmere“ priliko „dobro porabijo“, onda bi mi svetovali: rojaki ne tako! Dostojno in ponosno naglasite kjer in kolikor je mogoče glavno našo terjatev, narodno pravico, a za boga ne mučite ga s posebnimi beračenji, ki v ustavnih državah spadajo v javne zapore, pri nas v deželni in državni. Tako so delali celo Čehi, ki se zborov niti ne udeležujejo, tako bodo delali in so odličnjaki narodu svetovali celo Dalmatinci ki so vendar ubožnejši v posebnih razmerah nego mi Slovenci. Torej še enkrat, možato in častno vladarja sprejmite, naglašajte kolikor mogoče in kjer se le da slovensko narodnost našo in vašo, a prizanesite mu z vsemi „posebnimi željami“, ki bi itak prišle le vladi v reševanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. marca.

V skupnem **ministerstvu** se dela proračun za 1876. Ker se od 1. januarja 1876 začne nova meterska mera in vaga, je treba veliko računanja; vsled tega preračunovanja bodo vojakom mesne porcije povišane in bode baje tudi vojni minister od delegacij terjati po dva goldinarja od moža več.

Mej **Hrvat** in Magjari je „prijateljstvo“ zopet precej otrpnilo, ker Magjari so na novo pokazali svojo zavist Hrvatom. Iz denarja namreč, katerega je graničarska vlada dobila iz prodaje gozdov, zidati se je imela železnica od Siska do Zemlina. A ker bi ta železnica hrvatskej granici koristila, ne puste jo Magjari zidati, da si nobenega pametnega uzroka nimaio proti, ker se niti državna garancija ne zahteva.

Vnauje države.

Iz **Belgrada** vlada brzojavlja, da to ministerstvo ostane. Prej se je ugibalo, da bode Ristić zopet prevzel vladu ali vsaj Čumić.

Pri pogrebu **francoskega** republikana Edgarja Quineta sta govorila nadgrobne govore pisatelj Viktor Hugo in Gambetta. Obema je zbrana množica ovacije napravila.

Iz **Spanije** poročajo vladni telegrami, da je zopet šest generalov in mnogo oficirjev iz karlistične vojske izstopilo, na Francosko ubegnulo in Alfonza priznalo.

Italijanski listi oslavé v uvodnih člankih odkritje spomenika vélicege republikana italijanskega Manina v Benetkah. Slavnost je bila velikanska. Kralj se je dal zastopati po ministru Boughi-ju. Poleg mnogih govorov odlikoval se je posebno oni francoskega republikanca Martina in ministra Boughija. Slednji je omenil poglobitni moment iz Maninovega življenja, da je bil ta, da si republikanec z dušo in telesom, vendar podpiran pri zedinjevanji Italije po monarhičnej vladi.

Na **Irskem** je neznan človek ustrelil zavrtno dvakrat na urednika in uda parlamenta Buckleya, ter ga ranil v hrbet. Uzroki so politični.

Dopisi.

Izpod Višnje gore, 29. marca.

[Izv. dop.] Zvedi slovenski svet, kakova prijaznost učiteljem cvete po nekaterih davkarjih, od kar dobivajo plačo po novi organizaciji. Tako n. pr. je v Zatičini nekov g. Lilek, ki hoče z izplačevanjem vse učitelje

Tom.

Nu vidiš? Ti jecljaš. „Ne skušaj nas.“
Le znovič začni.

Vilček

(gleda vedno na William Ratcliffa in govori bojazljivo in nestanovitno.)

Naš nebeški oče! Posvečuj se tvoje ime. Ti pridi nam kraljevat. Bodi po tvoji volji, kakor na nebu, tudi na zemlji. Daj nam denes potrebni kruh, odpusti nam naše krivice, kakor odpuščamo svojim nasprotnikom. Ne . . . ne . . .

(Jeclja)

ne . . . skušaj . . . ne . . . ne

Tom

(srdito)

„Ne skušaj nas.“

Vilček

(jokaje se)

Oh dragi oče, zmir mi Je teklo. Kar pa uni tam sedi —
(pokaže na William Ratcliffa)
Očesom hudim on me vedno gleda.

Tom.

Vilče! Nocoj mi ne dobodeš rib.

(žugaje)

In če mi jih ukradeš iz omare —

Vilček

(jokaje se v glasu gospodnje molitve)

„Ne skušaj nas.“

Ratcliff.

Pustite dečka. Tudi jaz besede Te zapomniti nijsem nikdar mogel

(žalostivo.)

„Ne skušaj nas.“

Tom.

I žalilo bi me, da fant zabrede Kot vi in oni le.

(pokaže na speče.)

Vilče zdaj hodi.

Vilček

(odhajaje se joče i pred sabo mrmra:)

„Ne skušaj nas.“

Šesti prizor.

(Prejšnja brez Vilčka.)

Ratcliff

(smehlja)

Kak mislite vi to?

Tom.

Krščansk, pobožen

Naj bo, a ne tak lopov kakor jaz.

Ratcliff

(zaničljivo)

Saj niste tako spriden.

Tom.

Zdaj, se ve da

Žival sem krotka, krčmar, pivo točim.

I ker mi kočica je skrita v gozdu,

Pod streho jemljem veliko gospodo,

Kakor ste vi, ki rada incognito

Živi, po dnevi spi, po noči izhaja.

Sprejemljem v dnevni, mesto v nočni stan.

Jaz tudi rogovilil sem iskaje

pod strah spraviti. Bližalo se je h koncu leta 1874; omenjeni gospod pošlje slugo k par učiteljem z naznanilom, da prideta za mesec december po denar. Takrat plača učiteljeva še nij bila gotova na prvi dan meseca. Sluga dobi enega učiteljev doma, drugega ne, tisti se ve, da gre, a drugi ne po denar. Drugi gre dan pozneje; kaj mislite, koliki ogenj bil je v strehi? Dve uri in pol je čakal stojé na trdo zaslužene krajcarje; zraven sta ga pa še zmirjala kontrolor in davkar. To je bil napad prvi pot, drugi pot mislè si, bo uže drugače. In res gresta v prihodnje, kakor rečeno, oba tovariša prvi dan meseca po denar. Ali kakova prijaznost zopet? Eden, ker surovega napada od zadnjíc še nij bil pozabil, pošlje svojega tovariša mesto sebe. Zdaj jih tudi ta dobi po nosu. G. uradnik reče, da nij postavni čas, naj pride rajše dopoldan, ali po kom drugem pošlje prejemni list i. t. d. Učitelj pa, izgovarjaje se: „celi dan sem bil v šoli, zanesljivega človeka ne poznam, ker sem še malo časa v tem kraju — nijsem mogel.“ Pri tej izpovedi pove učitelj tudi par milovanih občutkov učiteljskega stanu. E, reče eden g. uradnikov: bolje je vendar tu gotovi denar potegniti, kakor pa žito od kmeta berati. Učitelj reče: nič bolje, pri beri so se le nekateri kmetje surovo vedli, tukaj so pa uradniki grobijani. Enako neuljudnost mi je pripovedovala neka premožna prodajalka, ki je bila za pol leta na patentu z vojaško eksekucijo terjana, rekši, da uljudno prosi, če bi se kedaj pozabila o postavnem času plačati, naj bi ji iz prijaznosti volje brez stroškov naznanil. Ali g. uradnik zareži: „še enkrat kaj takega vprašajte.“

Nas gotovo vse veseli, da se vse „postavno“ ravna; da pa nikakoršne uljudne neuradne prijaznosti z nami nočejo imeti, nas pa teži. Za omenjene prijaznosti bi se pač radi vsi tem „nemškim“ gosp. uradnikom zahvalili, če bi bili njih služni. Učitelji pa naj bi prosili po poti višje šolske oblasti, da se jim naznanijo uradne dnevne ure v davkarijah, ali da se jim zanesljive osebe po plačo hoditi, nasvetovajo, kadar tiste ure šolo zadene; zato bodo gotovo hvaležni.

Iz Št. Ruperta 20. marca. [Izv. dopis.] Dopisi iz Št. Ruperta, kateri so sem ter tja brati v „Slovenskem Narodu“ so po vsem resnični, in ker so v njih na rešeto

dejani nemčurji in nemčurčki javnemu svetu kažejo v vsej svojej lastitosti in bornosti duševni, jih ta očitna sodba in kritika najhujše jezi, ker neresničnosti teh člankov dokazati ne morejo, vohunijo, ter si prizadevajo izvedeti dopisovalca, da bi se mogli maščevati nad njim, če ne drugače vsaj z „batinami“ po svojej omiki pristojno in po izrečenem motto: „Šlek muss ar krigen“! — Nekako najbolj sumljiv jim je g. Pukelj, dober narodnjak, informator pri grofu Barbo. Njemu so se baje uže nagrozili, da ga bodo pretepli, — kar surovežem nij nemogoče — ali pa, da ga bodo skušali posredovalno začrniti na univerzi, naj bi ga ondi pri izpiti zaradi tega malo pritislili, ali vedel se bode on zaradi tako neopravičenega sumničenja in bedastega protenja, če se to še ponavlja, obrniti na pravo, za to odločeno mesto! Saj je bilo v enem dopisu naravnost povedano in na odgovor pozvano, da če temu nij res tako, naj se oglašijo, če se pa čutijo zadete, naj odstopijo od svoje zmote in se poboljšajo. — Ali kaj takega zagrizenemu nemčurju in zraven še ohojemu nevednežu nij lahko mogoče. Taki pa so tu skoro vsi nemškutarji. Jasen dokaz temu, da skoraj nikdo nič ne bere, in razen grofa Barbo in tukajšnjih duhovnov nikomur ne dohaja kak političen list. Celo v Mohorjevo družbo v tako veliki fari, ki šteje 4000 duš nij jih vpisanih več, nego 30; videti je, da dolenski št. Rupertčan bolje obraja telesno krepilo — pijačo, nego duševno! — Glede od tod izhajajoče dušne bornosti in nevednosti nij čuditi se, da ljudje brez vsega lastnega prepričanja dajo voditi se praznim obljubam, kot brezzavedna čreda, da si izvoli velikega importiranega nemčurja za župana, kar je sramota za prebivalce sicer lepega kranjskega ali slovenskega kraja.

Če izmej svoje srede nemajo za to mesto sposobnega moža, škoda, da imajo sploh kakovega župana, odveč jim je še celo črednik! Da se dajo onim, ki z Nemci vlečejo, preslepiti s praznimi obljubami in da volijo za župana moža, ki se pri vsaki priliki kaže nemškutarja in se blamira, kakor je bilo omenjenih nekoliko dat v dopisih iz Mirne; človeka, ki ne more z ljudmi živeti v lepem miru, ampak le s peščico enakomislečih mu privrčencev. Vsa ta vsakdanja večji in manjši politika kuje se v

krčmi necega krámarčka večidel mej pridigo prazniške službe božje pri frakelnu „palenke“. Ondi se v debelih podplatih reže vsa njih bistrumnost in kadar stopijo mogočni gosp. župan mej nje, spoštljivo vsi vstanejo, stopijo v vrsto, ter dajo raport o dogodjajih posameznih dni vsacega tedna. Kaj se je zgodilo novega, če se je kdo drznil soditi njih sklepe, ali lotil njih nedotakljive zvišnosti. Takoj se stori črez njega sklep nagrozi se mu s prestavo, zaporom in „batinami“! Redka in lepa ti dragi bralec ta svojat!

Domače stvari.

— (G. Vestenek) je prosil in dobil štiri tedne odpusta in je odpotoval na Dunaj. Pravijo, da je malo zbolel vsled truda in gnjeva, ki ga je imel pri nepostavnostnih volitvah v kranjsko trgovinsko zbornico, katera je, kakor smo uže bog zna kolikokrat ponudili se pred porotniki dokazati, skupaj **zgotlufana** in skupaj **sesleparjena**.

— (Iz Gorice) se nam piše: Nedeljo 28. t. m. je goriška čitalnica razposlala poziv in note dotične, za ta dan nalašč komponirane kantate, katera se bode združeno vseh slovenskih pevcev na Goriškem pred bivanjem Nj. Vel. našega cesarja pela. Na dejati se je, da se bodo vsi pevski zbori naših čitalnic radovoljno in obilo udeležili, ter tako pokazali svojo narodnost in starodavno zvestobo.

— (V Rojanski čitalnici) bode v nedeljo 4. aprila t. l. beseda s sledečim sporedom: 1. Govor. 2. „Mladini,“ poje možki zbor, 3. „Kateri bo?“ veseloigra s petjem v 2 dejanjih, 4. „Iskrica domorodna,“ čveterospev; 5. „Kje je meja?“ izvirna burka s petjem v 1 dejanju, 6. družbena zabava in ples. — Vstopnina za ude 30, za neude 50 soldov. Začetek točno ob 7. uri. — K tej besedi uljudno vabi:

Odbor.

— (Šolski veliki prazniki) ali počitnice bodo za gimnazije in realke trajale odlej na Kranjskem in Štajerskem od 16. julija do 15. sept., v Gorici in Istri pak bodo počitnice avgusta in septembra meseca.

— (Slovensko gledališče) je bilo veliki ponedeljek polno. Igrala se je Holtejeva igra „Bisernica“ v zadovoljnost občinstva.

(miga s prsti)

Po tujih hišah i po tujih žepih,
Pa tako strasten nijsem bil, ko ti-le,

(pokaže na speče)

Poglejte tega-le lisjaka. Ta je
Res veleum. Prirojen mu je mik
Do tujih rubev, krade kakor vrana,
Poglejte ga, kak v spanji hlastno tipa.
Še v sanji krade. Glejte, kak se muza.
Tam uni dolgi subima nogama
Krojač je bil i sprvič krpee kradel.
Potem pa krpe, slednjič kose sukna.
Odšel je, komaj vešalom pobegnol,
Od tistih dob mu klecajo kolena
Kak cepta! Jaz stavil bi, da sanja
O lestvici kot patrijarha Jakob,
Poglejte tam debelega Robina,
Kak mirno on leži, smrči, in oh!
Deset umorov ima že na duši.
A da bi bil saj katolik kot mi
I mogel absolvirati. Nevernik
Je, i po vislicah še tam bo gorel.

Ratcliff

(je vedno nemirno po izbi gori in doli hodil in je neprenehoma na uro se oziral.)

Ne verujte, da Robin tam bo gorel
Tam gor drugačna je porota, nego
Tu na Britanskem. Robin je možak.
Mogočna jeza zgrabi pa možaka
Videčega, kako potepi nični
Ti paglavci v obilji se maste.
V barsuni, svili lesketajo, ostre
Srebljô, v šampanjci plavajo, krate
Si čas v postelji dohtarja Grahama.
Po cestah v zlatih kolih ropotajo
I gledajo ošabno na stradalca,
Ki zadnjoj srajico pod pazho stopa
Počasno, zdihovalje v dom založni

(grenko smeje)

Poglejte te ljudi, te modre, site,
Kako z nasipi so postav prav dobro
Zavarovali se kar vseh navalov
Kričečih i nadležnih že stradalcev.
Gorje mu, kdor bi ta nasip pretrgal.

Za-nj sodci, rabelj, vrvi so i visle,
I nu vselej to vsacega ne plaši.

Tom.

Tako sem mislil tudi jaz i delil
Ljudi sem v dva naroda, ki borita
Se kruto, namreč v site i stradalce.
Ker sem pripadal k zadnji stranki, često
Sè sitimi sem skušati se moral,
Pa videl sem, da borba nij enaka,
I sčasoma sem pustil to mojstrijo.
Že truden sem potepati se vedno,
Nikomur zreti v brk, sveta se bati
I mimo vislec gredé, na nje se plašno
Ozirati, če nijsem sam na njih.
Senjati vedno o Botany-Baji
O ječah in o večni preji volne
Zarés le pasje tako je življenje!
Ko zver proganjan skozi strm in grm
V drevesu vsacem vidi on beriča.
I naj sedi še v tako tajni izbi
Prestraši se, čem vrata se odprô.

(Dalje prih.)

— (Vreme) se nam je vendar enkrat zjasnilo. Včeraj smo imeli čez dolgo solnčen dan. Sicer je na Gorenjskem baje še mnogo snega.

— (Truplo samomorca.) V gozdu blizu Beljaka na Koroškem so našli 20. m. m. mrtvo truplo možkega, ali prav za prav koščenjak ali škelet, ker meso so bile obrale lisice, da, še noč pred tem, žrle so ostanke trupla, kar so pričale lisičje stopinje v snegu in odtrgani kosi mrtveca. Odršana vrh okolo vratu mrtveca in konec vrvi na drevesu, pod katerim je truplo ležalo je bil pač živ dokaz, kako je mož končal svoje življenje. Izvzemši listnice, v kateri je bilo 7 gold., niso družega našli pri njem, kar bi se dalo sklepati o njegovej osebi, kdo je. Po obleki, ki je bila uže vsa raztrgana na kosce, soditi, bil je samomorilec nek italijansk delavec.

Javna zahvala

visokorodnemu g. Ant. vit. Gariboldiju, bivšemu županu v Gorenji Šiški.

Ker ste bili tolikanj blagodušni, da ste ne le skozi 8 in pol leta brezplačno z največjo marljivostjo službo župana v naši srenji opravljali in pri tem marsikateri goldinar v blagor naše srenje potrošili; zdaj pri svojem odstopu nam pa še celo dolg 240 gld., recimo dve sto in štirideset gold. av. velj. (po Vašem pismu od 18. marca t. l.), katerega Vam je po Vašem, nam predloženem računu, nasa občina dolžna, popolnem odpustili, si podpisani Vaš naslednik v dogovoru s svojimi svetovalci in odborniki predrznem, Vam visokodušni gospod, tukaj javno v imenu vseh svojih občanov iz srca zahvaliti se.

Županstvo v Žapuzah, 31. marca 1875.
F. Šustršič, župan.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicini in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbell, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodejni v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpert, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moja pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za straš-

ladatelj in urednik Josip Jurčič.

nimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.
Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.
Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 3. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.
St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tiščanju v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr. — 2 funta 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuits v puščah a 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu a v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 36 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 3, v Ljubljani E. Sahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Dieenti & Frank, v Celovcu P. Birnacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morio, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čerovicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih, tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštini nakaznicah ali povzetjih.

Uradno naznanilo.

1. aprila 1875.

Javne dražbe: Jos. Slanetovo iz Vel. Loke, 8. aprila (I. Zatična). — Andr. Jugšetičovo iz Jansen, 600 gld., 6. aprila (I. Iir. Bistrica). — Jarnej Turkovo iz Loža, 1640 gld., 7. aprila (I. Lož). — A. Penkotovo iz Kala, 6. aprila (III. Postojna). — Fr. Stojsevo iz Čelin, 6. aprila (I. Krško). — Fr. Vilarjevo iz Podoba, 16. aprila (I. Lž). — J. Bizjakovo iz Dobrave, 8. aprila (I. Krško). — M. Jesetovo iz Rake, 5. aprila (I. Krško). — T. Ježekovo iz Spodnjih Gamej, 8. aprila (I. Ljubljana).

Tuji.

30. marca:

Evropa: Maylender iz Reke.

Pri Slonu: Osterz iz Štajerskega. — Mahomed iz Reke. — Žigur iz Rake. — Valentinčič, Križaj iz Trsta. — Tomšič iz Trebnjega. — Gustin iz Metlike. — Folak iz Dunaja. — Logar iz Hrastnika. — Lautar iz Gorice.

Pri Malici: Rechbach iz Cormons. — Fehleisen iz Celja. — Gulich iz Sežane. — Benedičič iz iz Trsta. — gr. Lacote i iz Gorice. — gr. Strassoldo iz Italije.

Pri Zamorci: Lanski iz Hamburga. — Lagaj iz Loke. — Kožar iz Dunaja. — Bihs iz Gorenjskega. — Alberti iz Loke.

Učiteljska služba.

Na enorazredni narodni šoli v Jurkloštru poleg Laškega trga se razpisuje učiteljska služba z dohodki III. razreda in prostim stanovanjem.

Prositelji, kateri morajo biti zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, imajo svoje dokumentirane prošnje po predstavljeni šolske gospodski vposlati najdalje do 20. aprila t. l. krajnemu šolskemu svetu v Jurkloštru (Gairach bei Tüffer).

(92—2)

Okrajni šolski svet Laški trg v Celji, dne 17. marca 1875.

Prvosodnik: Haas.

Dunajska borza 31. marca.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	71 gld. 20 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75 " 75 "
1860 drž. posojilo	112 " 60 "
Akcije narodne banke	961 " "
Kreditne akcije	237 " 75 "
London	111 " 30 "
Napol.	8 " 88 "
C. k. cekini	5 " 23 "
Srebro	104 " 10 "

Tržne cene

v Ljubljani 31. marca t. l.

Pšenica 5 gld. 10 kr.; — reš 3 gld. 60 kr.; — ječmen 3 gld. — kr.; — oves 2 gld. 20 kr.; — ajda 2 gld. 90 kr.; — pros 3 gld. 10 kr.; — koruza 3 gld. 20 kr.; krompir 2 gld. 20 kr.; — fižol 5 gld. 90 kr.; masla funt — gld. 54 kr.; — mast — gld. 50 kr.; — špeh frišen — gld. 36 kr.; — špeh povejen — gold. 42 kr.; jajce po 2 kr.; — mleka bokal 10 kr.; govednine funt 27 kr.; — teletnine funt 23 kr.; svinjsko meso, funt 28 kr.; — sena cent 1 gld. 30 kr.; — slame cent 1 gold. — kr.; — drva trda 7 gld. 50 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Mesnico v trgu Senožeče

dobi tisti mesar v zakup, kateri je poštenjak sposoben mesarske dolžnosti spolnovati in meso po tarifi od 2. cen sekati.

Pogoji se pri županiji izvedo.

Oglasba za to mesnico traja do 5. aprila t. l. pri (97—1)

občinski županiji v Senožečah.

Ces. kralj. dvorni puškar v Mariboru

Ivan M. Erhart,

priporoča: (102—11)

Puške dvocevke od spredaj za nabijati iz železa od 12 gld. do najvišje cene. puške dvocevke od spredaj za nabijati iz svila (drot) 18 " " " " Lefauchaux (lefoš) iz svila od 30 " " " " Lancaster (lenkaster) iz svila od . 44 " " " " Revolverje . . . 8 " " " " Pistole dvocevke . 2 gld. 50 kr. " enocevne . 1 " 30 "

Naznanilo prodajalnice!

Tovarniška zaloga platna in novošegnega blaga na Dunaji,

Josefstadt, Kochgasse, šte. 36,

Vhod skozi „Alserstrasse“,

je sklenila, svoje izdelke, ne več kakor dosedaj izročevati le prodajalnicam 27 krajcarjev, temuž preskrbjevati prodajo v velikem in na drobno sama, ter določila za vse predmete enotno ceno za 1 kos 30 vatlov za gold. 7.50, tucat z 12 kosi za 3 gold. in sicer sledeče predmete pravobarvanega perkalina po 30 vatlov, batist, jaconete in mouse ine, novošegne robe za obleko, škotske in gladke barve, volnata preja, holandsko, befaško in domače platno, beli širting in šifon na srajce, žnorige in barvani parhant za obleko, angleška platnena roba za domačo obleko, bela dvojtkanina in damaškova roba, barvani posteljni kanafas, beli in rumeni nanking, pisana roba za meblje, bela obrobjena zagrinjala, damaškovi in dvojtkaninovi robci. Dalje tucat 12 belih robcev od rumburškega platna, najfineji, žepni robci od batista za barvenimi obrobi, servijeti od dvojtkanine in damaška, bele in barvane čisto platnene desert, turške piké obrisače, batistni in kotonni robci za na glavo, barvane in plave, gospodsko žepne rutice, in vsi v to stroko spadajoči predmeti.

Naročila iz dežele se baš tako vestno in pošteno izvršujejo, kakor bi se izbralo osobno a kar ne dopade, se takoj vzame nazaj.

Adresa je:

An die Fabriks-Niederlage, Kochgasse 36 in Wien.

NB. Za poskušnjo razp. šljamo tudi polovične kose 15 vatlov in pol tucata 6 kosev. (50—6)

Lastnina in usk „Národne uskarne“.